

необхідно розрахувати кроки наперед і виявити як певне рішення стосовно однієї проблеми буде впливати на інші сфери діяльності підприємства в цілому.

Впровадження інформаційних технологій та користування мережею Інтернет також позитивно впливає на функціонування підприємств. Бізнес – адміністрування зорієнтовано на вихід на нові ринки, шляхом швидкого отримання і донесення інформації щодо товарів та послуг. Це дає змогу фільтрувати необхідну інформацію в середині організацій і складати конкретний погляд на ситуацію у підприємстві для подальшого прийняття рішень щодо успішного його функціонування.

Підсумовуючи, можна сказати, що розвиток економіки в цілому дуже впливає на принципи управління підприємствами і ведення бізнесу. Воно потребує нового погляду на функціонування організації, чіткого уявлення про складність задач, які постають перед підприємствами в сучасних умовах господарювання, високого професіоналізму і логічного прийняття рішень щодо розвитку організації. Бізнес-адміністрування відкриває нові можливості для розширення виробництва товарів або послуг, що понесе за собою виведення підприємств на новий рівень розвитку, відкриття нових ринків, світове визнання.

ОСОБЛИВОСТІ БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ ЗМІН ВНУТРІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ОРГАНІЗАЦІЇ

П. А. ФІСУНЕНКО, канд. екон. наук, доц.

П. Р. ФИЛИМОНОВА, студентка

Придніпровська державна академія

будівництва та архітектури

м. Дніпро, Україна

Бізнес-адміністрування (або ділове адміністрування) – це мистецтво управління бізнесом.

Бізнес-адміністрування – поняття, нерозривно пов'язане з менеджментом, охоплює широке коло завдань:

- аналіз конкурентоспроможності фірм і привабливості ринків;
- оцінка фінансового ринку;
- розробка стратегічного плану управління компанією;
- організація і управління структурними підрозділами компанії;
- антикризове управління і т.п.

Сучасні соціально-економічні реалії спонукають до змін, вимагають безперервного вдосконалення системи управління на підприємстві, пошуку нових напрямків діяльності, розвитку технологій.

Організаційні зміни є одним із найважливіших об'єктів управління. Це сукупність змін в організації, що зумовлюють здійснення нововведень та можуть відбуватись у таких напрямках: зміна цілей організації, структури,

техніки, технологічних процесів, конструкцій виробів, управління виробничо-господарською діяльністю.

Мета управління змінами – підвищення ефективності діяльності та посилення конкурентних позицій, що є довгостроковою ціллю будь-якої організації.

Відомий американський економіст Честер-Ірвінг Бернард (1886—1961) стверджує, що перед реалізацією певних організаційних змін доцільно:

- робити зважений вибір управлінських важелів з метою забезпечення необхідного впливу на підлеглих, причетних до змін;
- враховувати структуру та обсяги витрат, які зумовлюються змінами, та ймовірність їх повної окупності;
- брати до уваги фактор часу;
- спрямовувати зміни в напрямку підвищення ефективності діяльності організації.

Власне, управління організаційними змінами є конкретною функцією менеджменту. Тому технологія управління ними реалізується через загальні функції менеджменту, охоплюючи такі етапи:

1. Планування організаційних змін.
2. Організування колективів працівників та окремих виконавців – учасників організаційних змін.
3. Мотивування працівників — учасників організаційних змін.
4. Контролювання результатів організаційних змін.
5. Регулювання відхилень, збоїв тощо, виявлених у процесі організаційних змін.

Вибір моделі управління змінами – складний процес, що потребує уваги, обізнаності у справі та врахування всіх особливостей організації. Існує безліч таких моделей, серед них найпоширенішими є класична модель К. Левіна, «Теорія Е» та «Теорія О» М. Біра та Н. Норія, метафори Г. Моргана, модель узгодження Д. Надлера та М.Л. Ташмена, модель Д. Коттера, методологія А. Адізеса, модель «дослідження-дія» та ін..

Через непередбачуваність і швидкість змін умов господарювання в сучасній українській економіці вважається, що ризик невдачі у разі проведення стратегічних змін на підприємствах набагато вищий, ніж при збереженні сталого, традиційного способу дій. Проте розраховувати на ефективність діяльності підприємства в майбутньому може тільки той, хто прагне не відставати від сучасних вимог, що відповідають духу часу, чітко визначає стратегію розвитку і постійно здійснює стратегічні зміни. Для тих, хто зробить зміни невід'ємною частиною своєї ділової практики, ризик втратити свій бізнес значно менший, ніж для тих, хто уникає змін.

Список використаних джерел:

1. Ділове адміністрування: менеджмент організацій та управління змінами : навч. посібник / І. А. Косач, Л. С. Ладонько, І. В.Калінько. – Чернівці : ЧДІЕУ, 2013. – 215 с.